

Arrest

nr. 283 422 van 18 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 oktober 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. WORONOFF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 8 september 2021 en verzoekt op 8 juni 2022 om internationale bescherming. Op 22 september 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 23 september 2022 aangetekend werd verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

Op basis van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 14/09/2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

(...) ”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling”.

Verzoeker betoogt:

“Verzoeker is van mening dat de beslissing van het CGVS onregelmatig is.

Immers heeft hij op 13 september jl. een email gestuurd naar het CGVS om zijn onmogelijkheid om verhoord te worden op 14 september te laten kennen.

Hij had immers de reden van deze afwezigheid bijgevoegd, zijnde een medisch attest (stuk 2).

Hij heeft dus, in tegenstelling tot hetgeen wordt beweerd door de tegenpartij, wel een gevolg gegeven aan het aangetekende schrijven van de tegenpartij en heeft gevraagd om opnieuw opgeroepen te worden.

De tegenpartij heeft er geen rekening mee gehouden.

Verzoeker is derhalve van mening dat zijn rechten niet gerespecteerd werden en dat de beslissing met een onjuiste motivatie omkleden is.

Er is een schending van artikelen 1 tot 3 van de wet van 1991 betreffende de formele motivatie van de administratieve akten.

De motivatie is dezelfde als voor iedereen.

Deze reden is puur formeel en onvoldoende om te zeggen dat het dossier van verzoeker niet behandeld zou kunnen worden, of dat verzoeker een blijk zou geven van desinteresse in de door hem ingezette asielprocedure, terwijl hij in de onmogelijkheid was om aanwezig te zijn.

Verzoeker heeft wel vrees van vervolgingsdaden in de zin van art. 1 § A, al. 2 van de Conventie van Geneve dd. 28 juli 1951 en er is derhalve een gevaar in de zin van art. 3 EVRM.

Gelet op al deze elementen dient hij ten minste verhoord te worden door het CGVS om zijn vrees concreet te mogen uitleggen.”

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) voor een nieuw onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgend bijkomend stuk bij het voorliggende verzoekschrift:

- “2° 13.09.2022: Email verstuurd naar het CGVS om zijn verhoor te verdagen” (stuk 2).

2.2.2. Ter terechtzitting legt de advocaat van verzoeker, overeenkomstig artikel 39/73, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer, waarbij het volgende stuk wordt gevoegd:

- medisch attest bijgevoegd aan de e-mail van 13 september 2022.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Waar verzoeker vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de bestreden beslissing van de commissaris-generaal slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Hoe deze bepaling te dezen geschonden zou (kunnen) zijn, kan voorts niet worden ingezien nu de bestreden beslissing geschraagd is op en toepassing maakt van artikel 57/6/5, § 1, 1°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* al dan niet op correcte wijze toepassing werd gemaakt van artikel 57/6/5, § 1, 1°, van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is, nog daargelaten dat verzoeker ook in dit kader nalaat om concreet uit te werken hoe dit artikel in zijn hoofde geschonden zou zijn of dreigen te worden en zich ertoe vergenoegt op algemene wijze te poneren dat er “een gevaar in de zin van art. 3 EVRM” zou zijn, dan ook niet aan de orde.

2.3.4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept hij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.6. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op en maakt toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft.

Luidens artikel 18, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen maakt de verzoeker om internationale bescherming, die zich niet heeft aangemeld op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk

onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de commissaris-generaal. Deze termijn van vijftien kalenderdagen wordt, naargelang het geval, herleid tot één of twee kalenderdag(en) voor de verzoeken waarvoor de wetgever een bijzondere procedure heeft uitgewerkt en waarvan de wetgever verwacht dat deze aanvragen versneld en/of binnen een zeer korte termijn van, naargelang het geval, twee, tien tot vijftien werkdagen worden behandeld.

In casu werd op basis van artikel 57/6/1, § 1, van de Vreemdelingenwet een versnelde procedure toegepast. In het geval van een afwezigheid op het persoonlijk onderhoud, diende verzoeker aldus binnen de twee dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.

In de toelichting bij het voormeld koninklijk besluit van 27 juni 2018 wordt gesteld: *“Deze reden en het bewijs van afwezigheid dienen schriftelijk aan de Commissaris-generaal te worden meegedeeld. De Commissaris-generaal die, wat dit punt betreft, over een ruime beoordelingsmarge beschikt, gaat daarna na of de opgegeven reden en het bewijs ervan geldig zijn en de afwezigheid van de asielzoeker op het gehoor staft.”* (Verslag aan de Koning, BS 11 juli 2018).

In casu dient vastgesteld te worden dat blijkens de stukken van het dossier verzoeker werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 14 september 2022, dit bij aangetekende brief van 23 augustus 2022. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift niet betwist dat deze oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud op correcte wijze verstuurd werd naar de door hem laatst gekozen woonplaats.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping en dat hij evenmin binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud een geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen.

Verzoeker meent evenwel een geldige reden te hebben gehad om zich niet aan te bieden voor het persoonlijk onderhoud en wijst in het verzoekschrift op een e-mail die hij op 13 september 2022 naar het commissariaat-generaal zou gestuurd hebben (stuk 2 bij verzoekschrift). In deze e-mail meldde verzoeker aan het commissariaat-generaal dat hij zich, omwille van medische redenen, in de onmogelijkheid bevond om de dag nadien, op 14 september 2022, aanwezig te zijn voor zijn persoonlijk onderhoud. Deze e-mail maakt ook melding van een medisch arrest ter bijlage die de medische problemen, die verzoeker verhinderden om naar zijn persoonlijk onderhoud te gaan, zouden kunnen bewijzen, maar de Raad stelt vast dat deze bijlage *an sich* niet bij het verzoekschrift werd neergelegd. Op vraag van de voorzitter ter terechtzitting naar het bestaan en de inhoud van het kwestieus medisch attest, consulteert de advocaat verzoeker en legt hij op het einde van de zitting alsnog een aanvullende nota neer, waarbij het betreffende medisch attest is gevoegd. Het medisch attest dateert van 12 september 2022 en attesteert dat verzoeker omwille van ziekte onbekwaam was om te werken van 12 september 2022 tot 14 september 2022. Uit de weliswaar moeilijk leesbare kopie van dit attest kan worden afgeleid dat verzoeker wel degelijk ziek was op 14 september 2022, zijnde de datum dat zijn persoonlijk onderhoud zou plaatsvinden. Hoewel de e-mail, die wordt gevoegd in het onderhavige verzoekschrift en geactualiseerd middels de aanvullende nota, niet in het administratief dossier is opgenomen en de verwerende partij ter terechtzitting formeel stelt dat het commissariaat-generaal deze e-mail nooit ontvangen heeft, acht de Raad het aannemelijk dat de e-mail (inclusief de bijlage met het medisch attest van 12 september 2021) wel degelijk zou zijn verzonden en dat verzoeker aldus tijdig een geldige reden aan het commissariaat-generaal heeft meegedeeld waarom hij niet op het voorziene persoonlijk onderhoud aanwezig kon zijn.

Gelet op het voorgaande, lijkt verzoeker tijdig een geldige reden te hebben meegedeeld voor zijn afwezigheid op het geplande persoonlijk onderhoud.

Teneinde verzoekers rechten als verzoeker om internationale bescherming, waaronder het recht om te worden gehoord zoals onder meer vervat in artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, op een gedegen wijze te waarborgen, komt het te dezen derhalve gepast voor om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 september 2022, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS